

kommunalbestyrelsen eller vandværksbestyrelsen til at lukke for vandet i tilfælde af restance fra den pågældende ejendoms side, jfr. for private vandværker Ingeniørforeningens regulativ § 12.

Ved KF § 27, stk. 6, foreslås det, at afgifter og ydelser til vandværket for samtlige offentlige vandværkers vedkommende skal kunne *inddrives* efter reglerne for kommunale ejendomsskatter. Det foreslås endvidere at give kommunerne adgang til at *opkræve* beløbet sammen med de kommunale ejendomsskatter; men det foreslås ikke gjort til en uden videre gældende regel, at beløbene skal opkræves sammen med ejendomsskatterne.

Indenrigsministeriet er enigt i, at afgifter og andre ydelser til en kommunal vandforsyning bør kunne *inddrives* efter reglerne for ejendomsskatter, d. v. s. med prioritet forud for pantegæld og med udpantningsret. Man lægger herved vægt på, at det af sundhedsmæssige grunde vil være ønskeligt at give det kommunale vandværk *pligt* til at forsyne sit område med husholdningsvand, men at det i denne forbindelse også vil være rimeligt at give kommunen en inddrivelsesmæssig gunstig stilling, og at endvidere afgifter for vandforbruget m. v. i praksis ofte optages på den kommunale ejendomsskatteblanket, og beløbene ofte vil være så små, at en udsondring af dem under en inddrivelsessag næppe vil være besvaret værd.

En regel herom er optaget i § 55. Man har ikke ment det nødvendigt udtrykkeligt at bestemme, at kommunalbestyrelsen, hvis den ønsker det, kan *opkræve* vandafgiften sammen med skatterne.

Til § 56.

Efter KF § 28, stk. 4, der er ny, skal private vandværker lade udarbejde regulativmæssige bestemmelser for vandværket og vilkårene for forsyningen og indsende bestemmelserne til kommunalbestyrelsens godkendelse, hvorefter bestemmelserne får gyldighed i den affattelse, kommunalbestyrelsen vedtager. Kommunalbestyrelsens afgørelse skal dog kunne indbringes for højere kommunal myndighed.

§ 55 bygger på KF § 28, stk. 4. Under hensyn til, at interessentskabsformen i reglen vil give forbrugerne en vis garanti, har man dog ikke ment det nødvendigt at fastsætte, at alle private vandværker skal have et godkendt regulativ, men man har ment det tilstrækkeligt at give kommunalbestyrelsen adgang til at udfærdige et regulativ. For at undgå et muligt større antal klagesager har man endvidere ment det forsvarligt at undlade bestemmelser om, at kommunalbestyrelsens afgørelse kan

indbringes for højere myndighed. Har kommunalbestyrelsen udfærdiget et regulativ for et privat vandværk, kan vandværket herefter kun virke på de vilkår, der er angivet i regulativet. Vandværket vil imidlertid kunne standse sin virksomhed, hvis det ikke ønsker at virke efter regulativet.

I regulativet kan optages bestemmelser om de forhold, der for kommunale vandværker er fastsat i §§ 51-53 eller skal eller kan fastsættes i deres regulativ efter § 54; derimod kan det ikke som i § 55 bestemmes, at ydelserne til vandværket inddrives efter reglerne for ejendomsskatter. Endvidere kan der optages bestemmelser om forhold, der er særlige for private vandværker, herunder om tilslutning skal være forbundet med medlemskab af interessentskab eller kan ske som almindeligt kundeforhold, jfr. bemærkningerne til § 19, stk. 2, og § 25, stk. 1. Regulativet må ikke indeholde bestemmelser, som begrænser landvæsenrettens myndighed til at træffe afgørelse om værkets forsyningsområde, leveringspligt og vilkårene for leveringen efter § 23 eller fastsætte leveringsvilkår i de særlige situationer efter § 19, stk. 2, og § 25.

Til § 57.

Stk. 1 er ny. Oplysningspligten efter 1. pkt. for ejere af vandforsyningsanlæggene skal kun omfatte tilgængelige oplysninger om det pågældende anlæg. Hvad særligt angår oplysninger om indvundne vandmængder, henvises tillige til nærværende forslags § 12, stk. 4, og § 15, stk. 3. — 1. punktum har navnlig betydning for private vandforsyningsanlæg, idet der for kommuner gælder en noget videregående oplysningspligt efter 2. pkt. 2. pkt. giver kommunalbestyrelserne oplysningspligt vedrørende alle vandforsyningsanlæg, der forsyner kommunens beboere, og der skal gives ikke alene i forvejen tilgængelige oplysninger, men også oplysninger, som kommunen f. eks. først må indhente ved rundspørge eller inspektion hos vandforsyningsanlæggene. Oplysningerne skal dog fra forespørgeren være nærmere angivne, og det forudsættes, at kommunen — bortset fra tilfælde, hvor der gives pålæg efter forslagets § 7, stk. 2, — ikke mod sin vilje sættes til meget omfattende undersøgelser. Kommunalbestyrelsen skal endvidere give oplysning om foreliggende undersøgelser og planer vedrørende kommunens vandforsyning, jfr. forslagets § 2.

Stk. 2 stemmer med 1857-lovens § 9, 4. pkt., og forskellige regulativer, jfr. § 10, stk. 2, i Ingeniørforeningens regulativ, og svarer til KF § 26, stk. 2, men omfatter også de i § 56 omhandlede private vandværker.